د شیخ خالد راشد د توبې کیسه.

ددغه داستان (کیسې) په لوستل مو ژوند بدلیږي.

Ketabton.com

ژباړه: عبدالرحمٰن " ابراهیمي"

کال: ۱۳۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ خالد راشد وایي: عمرمې له دېرشو کلنو څخه نه وو زیات شوی، چې د میرمنې مې لومړنی زوی پیدا شو، تر اوسه هغه شپه مې لا تر اوسه پورې په یاد ده، چې د شپې تر اخري حصې پورې مې له ملګروسره مې په هوټل کې وم هوټل له میلمنو څخه ډک و. په بېهوده، لهو لعب،.غیبت حرام او دې ته ورته حرامو کارونو مسخرو؛ زه هغه څوك وم چې ډېر وخت به مې دا خلك خندول او دوی به خندېدل هغه شپه مې لا په یاد ده، چې دوی مې ډېر زیات وخندول. د خلکو په خندولو کې ما یوه عجیبه ځانګړنه درلودله حتی کولای مې شوی چې غږ مې د هغه چا په څېر کړم په کوچا پورې به مې چې ملنډې او مسخرې ووهلې. هو ریښتیا له ما په دغه، هغه او هغوی (ټولو) پورې خندل او ملنډې مې پرې وهلې حتی تر دې چې خپلوان او دوستان مې را څخه ارامه نه وو ځینو خلکو به له ما څخه لرې والی غوره کړلو له ما څخه به لرې ګرځېدل تر څو زما له ژبې څخه په امن کې وي.

هغه شپه مې لا په یاد ده چې په یو ړانده سړي مې رشخند او ملنډې وهلې: هغه په بازار کې خیرات غوښتلو ګدایي یې کوله تر ټولو ناوړه خو دا وه چې هغه ته مې پښه کیښودله او سر په تندي پرځمکه را پرې وتو او ولویدو.په دې نه پوهېدولو چې څه وه وایي په دې وخت کې زما خندا په ټول بازار کې انګازې خورې کړې.

د تېر په شان کورته ناوخته لاړم: میرمن مې په په ډېر سخت ناوړه او دردونکي حال کې ولیده، چې زما انتظار یې کاوه په لړزیدلي او غریو نیولي غږ یې راته وویل راشده! چېرته وې!؟په منلډو او رشخندی سره مې وویل، چې د مریخ په کره کې وم..... د تل په شان له ملګرو سره مې...!

له ورایه ښکاریده چې ډېر ناوړه او سخت درد لري. په داسې حال کې چې له سترګو یې اوښکې روانې وې او په ستوني نیولي غږ یې وویل راشده! زه سخت درد لرم داسې معلومیږي، چې زما ده زوکړې/ زېږون وخت دی اوهغه دنیا ته په راتلو دی.

پر مخ یې ترمې اوښکې راغلې؛ داسې مې و انګیرله، چې د میرمنې په حق کې مې بې غورې اوظلم کړی په کار وه چې میلمستیاوې مې کمې کړې واې په ځانګړې توګه په نهمه میاشت کې او هغې ته مې پاملرنه کړې وای.

په ډېرې چټکۍ سره مې هغه تر زېږنتون پورې ورسوله د زېږون واټ (خونې) ته یې ننه ایستله چې له دردونو او ستونزو سره لاس او ګریوان وه په بیړې او بې صبرۍ یې د زېږون په انتظار وم، زېږون یې ډېر سخت وو ډېر انتظار مې وکړ او نور ستړی شوم د ګرځنده لرغبري/ ټیلیفون شمېره مې په زېږنتون کې دوی ته پرېښودله تر څو ماته زیری را کړي او کور ته لاړم. یو ساعت وروسته یې راته زنګ وکړ او ماته یې د سالم د پیدا کېدو زیری را کړ په څټکۍ مې تر زېږنتون پورې ځان ورساوه د لومړنیو کسانو په لیدو مې له هغوی نه د هغې د خونې پوښتنه وکړه دوی له ماڅخه غوښتنه وکړه چې له هغې ډاکټرې سره وګورم کومې چې زما د میرمنې د سمباله ولو او درملنې مسؤلیت پر غاړه وه په قهر جنه لهجه مې پرې غږ وکړ ډاکټره څوك ده؟ مهمه دا وه چې سالم وګورم.

د ډاکټرې خونې ته لاړم! ډاکټرې د سالم د معیوبیت او د اللهﷻ د رضاء او قضاء په اړه له ماسره خبرې وکړې! او وروسته یې وویل: ستاسې د زوی په سترګو کې لوی عیب دی کېدای شي چې ړوند وي سر مې په خپل ګریوان کې ښکته کړ له سترګو مې اوښکې لاړې (هغه ړوند خیرات غوښونکی مې سترګو ته ودریدو په کوم مې چې بازار کې رشخند وهلی و او پرځمکه راوغورځیدو او خلکو پرې خندل)

سبحان الله هغه متل دی چې وایي څه چې کرې هغه به ریبې: یوه شېبه ګنګی شوم په دې نه پوهیدم چې څه وه وایم وروسته مې میرمن او زوی را یاد کړل له ډاکټرې څخه مې د هغې د مهربانۍ او زړه سوي په خاطر له هغې مننه وکړه. او لاړم تر څو مې میرمن وګورم.میرمن مې زما په شان پریشانه او خپه نه وه! هغې د اللهﷻ په قضاء ایمان درلودو هغه خوښمنه او راضي وه. ډېر وخت به یې ماته نصحت کولو ،چې په خلکو باندې له مسخرو، ملنډو استهزاء څخه لاس په سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شه او له دې کارونو څخه تير شه تل به يې راته ويل، چې د نور خلکو غيبت مه کوه.له زيږنتون څخه را ووتلو **سالم** مو له ځان سره راواخيست او کورته راغلو. په حقيقت کې مې هغه ته ډېره پاملرنه نه کوله هغه مې په کور کې نه ليدو هېڅ مې دا خيال نه وو، چې هغه دې په کور کې وي فکر مې کولو چې په کور کې نشته ډېر زيات به يې ژړل کله به يې چې ډېر ژړل د خوب لپاره به بلې خونې ته ترې و ښتيدم، خو ميرمنې به مې هغه ته ډېره پاملرنه کوله اوهغه ورته ډېر گران وو ډېره مينه يې ورسره کوله، خو زما به ترې بد نه راتلل مگر نه شو مې کولای، چې له هغه سره دې مينه وکړم!!!

سالم را لوی شو په سينه يې ښوويدل او حرکت کول تگ راتگ پيل کړ عمر به يې يو کالن کيدو ته نږدې وو چې په لاره د تللو هڅه يې کوله، خو پوه شوم چې هغه په پښو هم فلج دی له مخکيني حالت څخه دا نوره هم ماته ستونزمنه شوه.

له **سالم** څخه وروسته د ميرمني مې عمر او خالد په نومونو دوه نورا زامن هم وزيږيدل. کلونه تير شول سالم را لوی شو، وروڼه يې هم لوی شول. نه مې خوښېدل چې کور دې کېنم همېشه به مې له ملگرو سره وم په حقيقت کې زه د دوی دلاس لانځکه (گودي) وم.ميرمن مې ناهيلې نه وه هميشه به يې الله ﷻ ته زما د هدايت غوښتلو دعاء کوله او زما پر احمقانه کړنو به نه غصه کيدله، خو هغه به په دې ډېره ناهيلې او خفه وه، چې مابه سالم ته کومه ځانگړې پاملرنه نه کوله او پاتې دوو ورڼو ته به مې يې ډېر ارزښت ور کولو سالم را لوی شو، خو له هغه سره زما کينه نوره هم زياته شوه، هو کله مې چې ميرمنې وغوښتل هغه په يوه لرې پاتې مدرسه کې داخل کړي او نوم ليکنه يې وکړي هېڅ کوم ډول غبرگون مې ونه ښود هېڅ کله مې هم د تيرو کالونو په اړه دا حس ونه کړ، چې بده ورځ مې وه. کار کول، خوراک، ميلمستياوې، بيده کيدل اوخوب وو.

د جمعې په ورځ د غرمې په يوولس بجو له خوبه را پاڅيدم، هميشه به دا وخت له خوبه پاڅېدل ماته وختي وو، يو ځای يوې ميلې ته دعوت شوی وم کالي مې پرتن کړل عطر مې ووهل غوښتل مې له کوره ووځوم له کور څخه په تيردو د سالم پرليدولو ودريدم سخت يې ژړل! دا لومړنی ځل وو چې د کور په شاوخواکې مې سالم ته پاملرنه وکړه د ماشومتوب له وخته يې چې ژړل لس کاله تير شوي وو چې هغه ته مې هېڅ پاملرنه نه وه کړې هڅه مې وکړه چې په يوه بهانه او بې خبرۍ ځان ناخبره کړم خو ومې نشو کولای د ژړا غږ مې يې اوريدلو، مور ته يې چيغې وهلې او زه په خونه کې وم د هغه لوري ته وروگرځيدم او وروسته هغه ته ورنږدې شوم پوښتنه مې تر وکړه سالمه! ولې ژاړې؟!!!!

کله يې چې زما غږ واوريدو ژړا يې ودريده او غلی شو خو کله يې چې دا احساس وکړ زه يې په څنگ کې يم په کوچنيو لاسونو يې په خپل شاوخوا کې وگرځيدو. څه شوي دي؟ څه شی گورې؟ پوه شوم چې هڅه يې کوله له ما څخه لرې شي داسې لکه غواړي چې ووايي اوس دې حس کړم دا لس کاله چې تيرشول چېرته وې؟ په هغه پسې څارو شوم خونې ته دننه شو لومړی يې نه غوښتل، چې د ژړا علت يې راته ووايي هڅه مې وکړه چې هغه غلی يې کړم او ارامه شي تر څو يې د خپلې ژړا علت راته وويلو او ما ورته غوږ نيولی وو او لړزيدم.

پوهيږئ د ژړا علت يې څه وو؟ ورور يې عمر! چې معمولاً به يې هغه جومات ته بيولو، نن ورځ يې جومات ته د بيولو لپاره په هغه ناوخته کړې وه ځکه د جمعې د لمانځه وخت وو او هغه دې ته خپه وو چې په لومړي صف کې به ځای پيدا نه کړي عمر ته يې غږ وکړ مور ته يې غږ وکړ خو د چا ځواب يې وانه وريدو.له دواړو ړندو سترگو نه يې اوښکې روانې وې نه شو مې کولای چې ورته وگورم او نورې خبرې يې واورم په خوله مې ورته لاس کېښود او ورته مې وويل اې سالمه د همدې لپاره دې ژړل؟؟!!

ويې ويل: هو!!!

ملگري مې هير کړل، ميله مې هيره کړه او ومې ويل سالمه مه خپه کيږه ايا پوهيږې چې نن دې څوك مسجد ته بيايي؟

ويې ويل: عمر خو هغه همېشه ناوخته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې ویل: نه! بلکې زه به دې بیایم.!!!

سالم هک په پک او حیران شو باور یې ونه کړ داسې یې وانګیرله چې زه په هغه باندې ملنډې وهم اوښکې یې له سترګو روانې شوې او بیایې په ژړا پیل وکړ په لاسونو مې یې اوښکې پاکې کړې لاس مې یې ونیولو غوښتل مې هغه په موټر کې کېنوم ویې نه منله او ویې ویل جومات نږدې دی غواړم تر جوماته پورې په پښو لاړ شم تر څو یې ثواب ډېر شي په الله ﷻ قسم چې داسې یې وویل.

نه مې په یادیږي چې اخري ځل مې څه وخت وو چې جومات ته تللی وم خو دا مې لومړنی ځل ووچې د پښېمانی احساس کوم او په هغه څه باندې پښیماني کوم چې لس کال وړاندې مې په کې غفلت کړی وو. جومات له لمونځ کوونکو څخه ډک ؤ تر دې پورې چې په لومړي صف کې مې سالم ته ځای پیدا کړ دواړه د جمعې خطبې ته غوږ وو او زما په څنګ کې یې لمونځ وکړ په حقیقت کې ما د هغه په څنګ کې لمونځ وکړ.

وروسته له لمانځه څخه سالم له ما څخه قران کریم وغوښت تعجب شوم چې څرنګ هغه قران کریم وایي په داسې حال کې چې هغه په دواړو سترګوړوند دی غوښتل مې د هغه دغه غوښتنه هسې بې ځایه وګڼم او تر تیر شم او پاملرنه ورته ونه کړم خو ما له ده سره د نرمۍ او عاجزۍ سلوک کول د همدې سبب په خاطر مې د هغه احساستو او ولولو ته د صدمې او ضربې رسدلو څخه ویره لرله.

قران کریم مې هغه ته ورکړ او له ما څخه یې غوښتنه وکړه چې سورة الکهف ورته پیدا کړم کله به مې د قران کریم ورقې اړوې را اړوې او کله به مې د قران کریم د سورتونو لیکلړ (فهرست) کتلو تر څو هغه پیدا کړم.

قران کریم یې له ما څخه واخیست او خپلې مخې ته یې کېښود او په لوستلو یې پیل وکړ په داسې حال کې چې دواړه سترګې یې بسته وې یا الله په ریښتیا چې هغه ټول سورة الکهف له یادو وویلو.و شرمیدم قران کریم مې را واخیست هغه وخت مې ټول وجود په لړزه وو قرئت مې وکړ او له الله ﷻ څخه مې مرسته وغوښتله چې ماته ببښنه وکړي او ماته نیغه لاره وښایي ومې نو شو کولای چې ځان کنټرول کړم د ماشومانو په شان مې په ژړا پیل وکړ ژړل مې خلکو په هم د سنت لمانځه په اداء کولو بوخت وو زه له دوی څخه شرمیدلم هڅه مې کوله چې خپله ژړامې ودروم، خو ژړا مې په هق او زاریو بدله شوه.

یوازې د یوه شي احساس مې کولو د کوچنیو لاسونو چې زما پرمخ به راکیښل کېدل او زما اوښکې یې پاکولې سالم وو د سالم کوچني لاسونه وو هغه مې په سینه پورې ټینګ ونیولو او هغه ته مې وکتل او له ځان سره مې وویل ته نه یې ړوند بلکې زه ړوند یم کله چې مړ شم د جهنم اور ته به اچول کیږم.

کله چې بیرته کورته راغلم میرمن مې ډېره ناقراره وه او په سالم پسې خفه وه، خو چې پوه شوه زه له سالم سره د جمعې لمانځه لپاره جومات ته تللی وم، نو اندیښنې، خفګان او ناقرارۍ یې د خوشحالۍ په اوښکو بدلې شوې.

له هغې ورځې ورسته مې په جومات کې لمونځ په جمعې نه دی پرې ایښی بد او خراب ملګري مې پرېښودل او زما لپاره تر ټولو غوره ملګري هغه کسان شول، چې په جومات کې مې پیدا کړل له هغوی سره مې د ایمان خوند وڅکلو ډېر څه مې ورنه زده کړل چې دنیا له هغو څخه غافل کړی وم د ذکر او وترو لمونځونو حلقې مې پرې نښودې په یوه میاشت کې مې څوځلې قران کریم ختم کړ ژبه مې دالله ﷻ په ذکر باندې لمده شوه شاید الله ﷻ به ماته د خلکو غیب کول په هغوی باندې ملنډې وهل را ښښلي وي داسې مې و انګیرله چې له کورنۍ سره مې ډېر نږدې شوی یم د میرمنې په سترګو کې به چې زما په اړه اندیښنې او خواخوږۍ ښکارېدې هغه ورکې شوې. د سالم زوی له مخ نه مې چې کومې خندا ګانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکـې شـوې وې بيرتـه راغلـې هـر چابـه چـې سـالم وليـد فکـر يـې کاوه چـې هغـه د ټـولې نـړۍ پادشـاه دی او هـر څـه د هغـه دي د الله ﷻ ډېر شکر کوونکی شوم.

يـوه ورځ داسـې وه چـې زمـا خپـل صـالح ملګـري يـوې لـرې سـيمې تـه د دعـوت لپـاره لاړشي له هغـوی سره د تللـو لپـاره زړه نازړه (دوه زړی) وم اسځتـاره مـې وکـړه له ميرمنـې سره مـې پـرې مشـهوره وکـړه ګـمان مـې کولـو او ددې پـه انتظـار وم چـې ماتـه به د تګ اجازه نه را کوي او مخالفه به وي، خو برعکس ددې شو.

ډېره خوشحاله شوه بلکې زه يې دې ته وهڅولم ځکه مځکې به يې زه ليدم د هغې له مشهورې به زه فسق او فجوراتو ته تلم.

سـالم تـه مـې مـخ ور واړو او هغـه تـه مـې وويـل چـې زه پـه مسـافرت بانـدې ځم پـه کوچنيـو متـو يـې ټينګـه غيـږه را کـړه او له مـاسره يې الله پاماني وکړه.

درې نيمې مياشـتې له کـور څخـه لـرې وم پـه دغـه مـده کـې بـه مـې چـې هـر ډول فرصـت يا وخـت پيـدا کـړ کورتـه بـه مـې زنـګ کولـو د بچيـانو احـوال بـه مـې تـرې اخيسـتلو؛ ډېـر راتـه يادېـدل آآآآه څـومره ډېـر مـې سـالم يادېـدو تمـه مـې لـرله چـې غـږ يـې واورم هغـه يـوازنی څـوك وو چـې مسـافر شـوی وم له مـاسره يـې خـبرې نـه وې کـړې کلـه بـه مـې چـې زنـګ وکـړ هغـه بـه يا پـه مدرسـه کې وو يا به په جومات کې.

هـر ځلـې بـه مـې له ميرمنـې سره پـه دې اړه خـبرې کـولې چـې خفـه شـوی يم در پسـې يادېـږې راتـه خنـدل بـه يـې او ډېـره بـه خوشحـالې ده تـر دې چـې پـه اخـر ځـل مـې هغـې تـه زنـګ وکـړ د کـومې خنـدا پـه انتظـار چـې وم وامـې نـه وريـده او غـږ يـې بدل شوی وو.

هغې ته مې وويل زما سلام سالم ته وايه ويې وويل إن شآءالله او وروسته بيا غلې شوه.

بلاخـره کورتـه راغلـم در وازه مـې وټکـوله تـر څـو سـالم راتـه در وازه خلاصـه کـړي؛ خـو ناڅـاپي مـې خـالد زوی چـې عمـر بـه يـې له څلـورو کالونـو څخـه نـه وو زيات شـوی وليـدو هغـه مـې پـه غيـږه کـې ټينـګ ونيـو پـه داسـې حـال کـې چـې چيغـې او سـورې يـې وهلې بابا! بابا! بابا! نه پوهېدم ولې يې نفس بند شو کله چې کورته د ننه شوم.

له الله ﷻ څخه په شيطان رټل شوي پناه غواړم...

د ميرمنـې طـرف تـه مـې لاړم دمـخ رنـګ يـې الـوتی وو ځـان يـې خوشحـاله ولـو لـړه شـېبه مـې صـبر وکـړ وروسـته مـې له هغـې څخه پوښتنه وکړه په تاسې څه شوي دي؟ ويې ويل څه نه! ناڅاپي مې سالم ذهن ته راغی ومې ويل سالم چېرته دی؟

سر يې ښکته ځوړند شو هيڅ غږ يې ونه کړ ځواب يې را نه کړ پر اننګو يې ګرمې اوښکې راغلې.

چيغه مې کړه سالم! سالم چېرته؟

پـه دې وخـت کـې مـې يـوازې دخـالد غـږ تـر غـوږو شـو چـې وويـې ويـل بابا! مـړ شـوو. ميرمنـې نشـو کـولای چـې ځـان کنټـرول کړې ځکه ژړل يې نږدې وه چې پر ځمکه ولوېږي له خونې څخه بهر شوم.

وروسـته بيـا پـه دې پـوه شـوم چـې زمـا له راتـګ څخـه دوه اونـۍ مخکـې پـه سـالم سخـت تبـه راغلـې وه ميرمنـې مـې هغـه روغتـون ته بيولی و، خو تبه يې نور هم پسې زياته شوې وه تر دې چې له کالبود (جسد) څخه يې روح جدا شوی وو.

کله چې ځمکه درباندې تنګه شي چېرته ځې؟

او کله دې چې زړه تتګ شي څه بايد وکړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیغـې کـړه یا الله..... او کلـه دې چـې زور خـتم شي او تـولې لاړې وتـړل شي، تمـې او هیلـې پـای تـه ورسـیږي او هـر بنـد خـیرې شي غــبر وکـــړه یا الله ! یا الله ! یا الله! یا الله! یا الله! یا الله! یا الله! یا الله! یا الله لا إله الا أنـــت الله رب الســموات الســبع ورب العـرش العظـیم. له پخوانیـو خلکـو څخـه یـو کـس، چـې پـه سـترګو ړونـد، پـه پښـو او لاسـونو شـل، د سر او پوسـتکي پـه یـو ډول ناروغي(چې د بخار سبب ګرځي) هم اخته و داسې به یې ویل:

(الحمدُ للهِ الذي عافَاني مِمَّا ابْتلاكَ به ، و فَضَّلَني على كَثيرٍ مِمَّنْ خلق تفضِيلًا ، لَمْ يُصِبْهُ ذلكَ البلاءُ)

الراوي : أبو هريرة | المحدث : السيوطي | المصدر : الجامع الصغيرالصفحة أو الرقم: 8667 | خلاصة حكم المحدث : حسن

ژباړه: د الله ﷻ ډېـر شـكر او حمدونـه دي چـې زه یـې د ډېـرو هغـه مصـیبتونو څخـه ژغـورلی یم او له هغـو څخـه یـې محفـوظ کـړی یم، چـې نـور پـرې مبـتلا دي او مـا تـه یـې پـه هغـوی غـوره والی را کـړی چـې پـه هغـې بـلاء بانـدې زه نـه یم اختـه شوی.

یـو کـس یـې تـر څنـګ تـیر شـو او ورتـه یـې وویـل تـه له کـوم کـوم شي نـه الله ﷻ مصـئون کـړی یـې؟ ړونـد پـه بـد حـال، چټـل سپوږی سپوږی او فلج یې نو ته الله ﷻ له کوم کوم شي نه مصئون ژغورلی یې؟

ویــې ویــل: سـتا پـه حـال دې افسـوس وي اې سـړیه ! ماتـه یـې پـه ذکـر لمـده ژبـه شـکرګزاره زړه او پـر مصـیبونو صـبر لـرونکی تن او جسم را کړی.

اللهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ.

ژباړه: یا الله ﷻ تا چـې نـن سـبا پرمـا او سـتا پـه بـل هـر مخلـوق خـپله لورینـه ولـوروله دا یـوازې سـتا پېرزوینـه ده تـه یـو یـې او شریک نه لرې تاته ټولې ستاینې او شکرانې دي.﴿وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ شَيطانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾

سُوْرَةُ الزّخرُف : ٣٦

څـوك چـې د الـرحمان (الله ﷻ) له ذکـر څخـه ځـان پـه غفلـت کښـې اچـوي، مـوږ پـر هغـه بانـدې یـو شـیطان مسـلطوو او هغـه یې ملګری کیږي.

مسـلمانه ځوانـه د دغـې کیسـې پـه اوریـدلو او لوسـتلو څـه إحساس کـوې؟ نـه شـې کـولای نـور له ګنـاهو نـوسره مخـه بنـه وکـړې او ګناه ته (نه) وه وایې؟

ومن الله التوفیق **ابراهیمي**

شوال ۱۴ سنه ۱۴۴۱

جدة، المملکة السعودیة العربیة

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library